

2014 m. sausio 14 d., antradienis

P7_TA(2014)0016

Plastiko atliekos aplinkoje

2014 m. sausio 14 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos plastiko atliekų aplinkoje strategijos (2013/2113(INI))

(2016/C 482/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinančią kai kurias direktyvas (Pagrindų direktyva dėl atliekų),
- atsižvelgdamas į 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo,
- atsižvelgdamas į 1996 m. rugsėjo 16 d. Tarybos direktyvą 96/59/EB dėl polichlorintų bifenių ir polichlorintų terfenilų šalinimo (PCB/PCT),
- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių,
- atsižvelgdamas į 1986 m. birželio 12 d. Tarybos direktyvą 86/278/EEB dėl aplinkos, ypač dirvožemio, apsaugos naudojant žemės ūkyje nuotekų dumblą,
- atsižvelgdamas į 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (Pakuočių direktyva),
- atsižvelgdamas į 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo (Pavojingų medžiagų naudojimo apribojimo direktyva),
- atsižvelgdamas į 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyvą 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/76/EB dėl atliekų deginimo,
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (EEI atliekų direktyva),
- atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH),
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva),
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją dėl veiksmingos Europos žaliavų strategijos ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OL C 51 E, 2013 2 22, p. 21.

2014 m. sausio 14 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 13 d. Komisijos komunikatą „Inovacijos vardan tvaraus augimo. Bioekonomika Europai“ (COM(2012)0060),
  - atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 26 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Tausiai išteklius naudojanti Europa“ (COM(2011)0021), taip pat į 2012 m. gegužės 24 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl efektyviai išteklius naudojančios Europos ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Biologinė įvairovė – mūsų gyvybės draudimas ir gamtinis turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.“ (COM(2011)0244) ir į savo 2012 m. balandžio 20 d. rezoliuciją „Biologinė įvairovė – mūsų gyvybės draudimas ir gamtinis turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.“ ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į Komisijos žaliąją knygą dėl Europos plastiko atliekų aplinkoje strategijos (COM(2013)0123),
  - atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m.,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A7-0453/2013),
- A. kadangi nėra specialiai plastiko atliekoms skirtų ES teisės aktų ir kadangi plastiko atliekos priskiriamos prie bendro atliekų srauto, neatsižvelgiant į jų ypatybes; kadangi šios rūšies atliekų nebereikėtų laikyti paprastomis šiukšlėmis, o reikėtų vertinti ir kaip išteklius;
- B. kadangi plastiko medžiagos vis įvairesnės ir vis dažniau naudojamos, o tai lemia didesnius atliekų kiekius ir vis dažnesnį plastiko naudojimą kartu su kitomis medžiagomis ir junginiais; kadangi kaupiasi didžiuliai plastiko kiekiai (manoma, kad Atlanto ir Ramiajame vandenyuose plūduriuoja iš viso 80 mln. tonų plastiko), plastikas aplinkoje nesuyra šimtmečius ir žudo gyvosios gamtos išteklius jūroje, sukelia toksines reakcijas, į ekosistemas, taigi ir į maisto grandinę, išskiria endokrininę sistemą ardančias medžiagas, kancerogenus, mutagenus ar toksiškas reprodukcijai medžiagas, nanodaleles ir patvariusius organinius teršalus; kadangi vien tik 2010 m. ES rinkai tiekta 95,5 mlrd. plastikinių maišelių, kurių dauguma – vienkartiniai, nors daug šalių yra uždraudusios arba apribojusios tokių maišelių naudojimą;
- C. kadangi tai, kad valstybės narės blogai įgyvendina ES atliekų srities teisės aktus ir užtikrina jų vykdymą, nėra atitinkamų tikslinių rodiklių ir kainų mechanizmų, yra nepakankama vidinė perdirbtų medžiagų paklausa, vykdomas neteisėtas plastiko atliekų šalinimas, neteisėtas eksportas ir netinkamas laikymas, tvarkymas ir transportavimas, daro didelę visuotinę žalą žmonių sveikatai ir aplinkai, įskaitant gyvosios gamtos išteklius jūroje, ir didina atliekų eksportą, dėl kurio ES netenka žaliavų ir darbo vietų;
- D. kadangi draudimas išmesti plastiko atliekas savaime neužtikrins pageidaujamo žaliavų iš atliekų naudojimo, jeigu surinktas plastikas bus išvežamas į deginimo įrenginius, o ne perdirbamas;
- E. kadangi būtina skirti dėmesį plastiko atliekų prevencijai ir mažinimui, skatinant gamintojus rinktis alternatyvias ir tvaresnes medžiagas, kai jie projektuoja savo gaminius;
- F. kadangi siekiant Europos konkurencingumo būtina plastiko gaminių ekologinė inovacija ir ekologinis projektavimas, nes tai padėtų pramonei lengviau prisitaikyti prie didelių išteklių kainų ir žaliavų trūkumo ir taip būtų plėtojamos bazinės didelio poveikio technologijos tvariai visuomenei;

⁽¹⁾ OL C 264 E, 2013 9 13, p. 59.

⁽²⁾ OL C 258 E, 2013 9 7, p. 99.

2014 m. sausio 14 d., antradienis

G. kadangi ryžtingos pastangos, padidinus perdirbimo apimtis, pereiti prie subalansuotos, efektyviai išteklius naudojančios, netoksiškos, regeneracinės (angl. *cradle-to-cradle*) žiedinės ekonomikos, pagrįstos atliekų kaip išteklių koncepcija, galėtų būti naudingos ES kuriant darbo vietas ir skatinant augimą; kadangi plastiko atliekų perdirbimo ekonominis potencialas šiuo metu daug didesnis nei 33 proc., pasiekiami plastikinių pakuočių atliekų atveju, ir 25 proc., pasiekiami visų plastiko atliekų atveju, ir kadangi didelės dalies atliekų perdirbimas gali padėti, kai trūksta žaliavų;

H. kadangi ES plastiko pramonės sektoriuje dirba maždaug 1,6 mln. žmonių;

I. kadangi strategija „Europa 2020“ skatinamas pažangus, tvarus ir integracinis augimas;

1. palankiai vertina Komisijos žaliąją knygą ir pripažįsta, kad reikia specialių ES teisės aktais nustatytų priemonių dėl plastiko atliekų, taip pat vienodesnio, nuoseklesnio ir griežtesnio esamų teisės aktų dėl atliekų, konkrečiai susijusių su atliekų hierarchija: prevencija, pakartotiniu naudojimu, perdirbimu ir atliekų naudojimu, įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo, ypač tose valstybėse narėse, kurios dar nepasiekė esamų tikslų ir tikslinių rodiklių;

2. mano, kad strateginis planavimas gali būti efektyvus atliekų tvarkymo atskaitos taškas;

3. pabrėžia, jog siekiant, kad ES požiūris į atliekų srautus ir žiedinė ekonomika labiau derėtų, atsižvelgiant vykstantį teisės aktų tinkamumo patikrinimą ir į tai, kad apie 40 proc. plastiko atliekų sudaro pakuotės, kurių dauguma yra vienkartinės, o tik Pakuočių direktyvoje nustatytas konkretus siektinas plastiko atliekų surinkimo rodiklis, būtina skubiai persvarstyti tą direktyvą ir pasiūlyti plastiko atliekų normas, griežtesnes už gaminiams taikomas taisykles ir standartus; mano, kad to siekdama ir rengdama būsimus savo pasiūlymus Komisija turėtų atsižvelgti į tai, kad plastiko atliekos yra ne homogeninė medžiaga ir kad plastiko atliekų srautus sudaro įvairios medžiagos, priedai ir įvairių rūšių plastiko junginiai, kuriuos reikia tvarkyti skirtingais būdais; visgi pažymi, kad plastiko pakuotės padeda išlaikyti produktų kokybę ir pailginti jų tinkamumo vartoti trukmę, tačiau jos ne visada būtinai, kad produktai būtų išsaugoti;

4. pabrėžia, kad ES teisės aktais dėl plastiko atliekų pirmiausia turėtų būti siekiama tokių atliekų mažinimo, todėl juos reikėtų persvarstyti, kad į juos būtų įtraukti:

— konkretūs privalomi įvairių plastiko atliekų srautų (pavyzdžiui, EEĮA, nebetinkamų naudoti transporto priemonių, pakuočių, žemės ūkio atliekų, statybinių atliekų ir pan.) surinkimo, rūšiavimo (galėtų būti siekiama plataus užmojo tikslų surinkti ir išrūšiuoti 80 proc. atliekų) ir perdirbimo tiksliniai rodikliai ir privalomi perdirbamumo kriterijai (paaiškinant skirtumą tarp mechaninio ar biologinio perdirbimo ir atliekų panaudojimo ar deginimo); tikslas turėtų būti iki 2020 m. pasiekiamas, palaipsniui didinamas ir plataus užmojo perdirbto plastiko be pavojingų priedų, kurių nebebūtų leidžiama naudoti naujuose gaminiuose, rodiklis; kai kurioms valstybėms narėms reikės nustatyti pereinamąjį laikotarpį, kad jos galėtų pasiekti ES lygmeniu nustatytus tikslus,

— visoje ES suderinti surinkimo, rūšiavimo ir bendrojo atliekų tvarkymo kriterijai, siekiant pagal atliekų hierarchijos principus sukurti vienodas veiklos sąlygas, įskaitant techninių, reguliavimo, administracinių ir finansinių perdirbimo kliūčių pašalinimą,

— specialus medžiagų ženklavimas, siekiant informuoti vartotojus apie gaminių mechaninį ar biologinį perdirbamumą, ir nuorodos vartotojams, kaip gerinti rūšiavimą ir perdirbimą, taip pat

— vienkartinio naudojimo ir trumpalaikių plastiko gaminių pakeitimo daugkartinio naudojimo ir patvaresnėmis medžiagomis kriterijai;

5. sutinka, kad plastiko atliekos turėtų būti vertinamos kaip vertingi ištekuliai, skatinant pakartotinį jų naudojimą, perdirbimą ir atliekų naudojimą, taip pat sudarant sąlygas susikurti tinkamai rinkos aplinkai; ragina Komisiją iki 2014 m. pateikti pasiūlymą, kad iki 2020 m. atliekos, kurias galima perdirbti ir panaudoti, nebebūtų vežamos sąvartynus, tačiau nebūtų skatinama teikti pirmenybę atliekų naudojimo energijos gamybai, o ne perdirbimo galimybėms ir būtų užtikrinama, kad visoms galimybėms būtų taikomi aplinkosaugos veiksmingumo kriterijai; mano, kad todėl, be minėtų perdirbimo tikslų, būtina imtis atitinkamų priemonių, skatinančių nedeginti perdirbimo, kompostuojamojo ir biologiška

2014 m. sausio 14 d., antradienis

skaidaus plastiko, siekiant optimizuoti kiekvienos rūšies plastiko gyvavimo ciklą, drauge paisant atliekų hierarchijos principų; pažymi, kad taip būtų pakeista ir netvari naudojimo tendencija, pagal kurią iki šiol pirmenybė buvo teikiama ne brangesniems perdirbtiems, o pirminiams gaminiams; pabrėžia, kad į galimybes perdirbti ir pataisyti gaminius turėtų būti atsižvelgiama dar projektavimo etape; todėl ragina Komisiją pasiūlyti su projektavimu susijusių priemonių, kurios pagerintų bendrą gaminių poveikį aplinkai, padėtų išvengti perteklinių atliekų ir paskatintų perdirbimo rinkas; mano, kad bet koku atveju plastiko prekės turėtų būti projektuojamos taip, kad būtų kuo patvaresnės, atsižvelgiant į visą gaminio gyvavimo ciklą; pažymi, kad, rengdama naujus teisės aktus dėl plastiko atliekų, Komisija turėtų apvarstyti, ar nereikėtų nustatyti, kad iki 2020 m. būtų nustatytas griežtesnis atliekų priėmimo į sąvartyną tikrinimas ir būtų dažniau tikrinami deginimo įrenginiai;

6. primygtinai ragina, kad plastiko atliekos būtų naudojamos energijos gamybai tik tais atvejais, kai visos kitos galimybės išnaudotos, ir tik su sąlyga, kad bus naudojamos technologijos su tinkamomis valymo sistemomis, siekiant išvengti žalos aplinkai ir žmonių sveikatai;

7. mano, kad iki 2020 m. turi būti kuo greičiau palaiapsnui iš rinkos pašalintas arba visiškai uždraustas pavojingiausias plastikas, kuris, kaip įrodyta moksliniais tyrimais, daro didžiausią žalą žmogaus sveikatai ir aplinkai (pvz., mikroplastikas ir biologiškai skaidus okso plastikas), ir plastikas, kurio sudėtyje yra sunkiųjų metalų ir kitų medžiagų, taip pat galinčių apsunkinti perdirbimo procesus, siekiant plėtoti pakartotinai naudojamų ir perdirbtų medžiagų rinką; taip pat mano, kad turėtų būti nedelsiant įgyvendintas atskiras tokių plastikų surinkimas; į tai atsižvelgdamas, mano, kad reikėtų skatinti pavojingų plastiko medžiagų ir priedų keitimą kitomis medžiagomis, įskaitant Pavojingų medžiagų naudojimo apribojimo direktyvoje nustatyto ribojamų medžiagų sąrašo plėtimą; taip pat mano, kad, kaip prašo dauguma Europos piliečių ir vartotojų⁽¹⁾, vienkartinį plastikinių maišelių naudojimas turėtų būti labai sumažintas ir, jei įmanoma, palaiapsnui pasiekta, kad tokie maišeliai nebebūtų naudojami, ir kad svarbu spręsti atliekų prevencijos uždavinį efektyvesniais veiksmais, siekiant išspręsti perteklinio vartojimo ir neatsakingo vienkartinį gaminių šalinimo problemą;

8. pažymi, kad pasaulyje, kuriame vis labiau stinga gamtos išteklių, įskaitant dirbamą žemę, tvarumas reiškia naudoti mažiau išteklių, o ne tik pakeisti vienus išteklius kitais; pabrėžia, kad biologiškai skaidaus, biologinio ir kompostuojamojo plastiko klausimais reikėtų priimti atitinkamas paramos priemones, bet su sąlyga, kad jų gamyba neturėtų neigiamo poveikio maistui ar gyvūnų pašarams skirtai žemės ūkio produkcijai ar aplinkai; taip pat pabrėžia, kad reikia remtis jau pripažintais Europos standartais (t. y. CEN 1342), kad būtų sudarytos sąlygos aiškiau atskirti skaidžius, biologiškai skaidžius ir kompostuojamuosius plastiko gaminius ir teikti aiškesnę informaciją apie jų savybes, perdirbamumą ir galimybes juos pakartotinai naudoti vartotojams, perdirbėjams ir atliekų tvarkymo subjektams;

9. ragina viešąjį ir privatųjį sektorius daugiau investuoti į mokslinius tyrimus ir technologijas, kuriomis siekiama sukurti tvaresnę plastiką (t. y. naudoti mažiau žaliavų, bet išlaikyti tokią pačią kokybę ir galimybes pakartotinai naudoti bei perdirbti), ir geriau integruoti įvairių tipų gamybos procesus ir perdirbimo veiklą, nebloginant medžiagų kokybės; mano, kad taip pat reikia naujų technologijų siekiant geresnio plastiko biologinio skaidymosi procesų, atliekų rūšiavimo metodų, tvarkymo ir mechaninio perdirbimo, plastiko gaminių iš vandenynų panaudojimo, ekologinio projektavimo ir pažangių pakuočių; mano, kad to siekiant, šiam svarbiam visuomenės poreikiui patenkinti būtų galima pasinaudoti programos „Horizontas 2020“ galimybėmis ir kad nauda būtų labai didelė ne tik aplinkai, bet ir piliečiams, pradėdant tuo, kad būtų sukurtos naujos ekonominės veiklos rūšys (pavyzdžiui, aukštų standartų rūšiavimas, kurį atliktų žmonių darbo jėga) ir baigiant tuo, kad sumažėtų jūrą teršiančių šiukšlių ir su sveikata susijusių pavojų; pabrėžia, kad taip visų pirma jaunimui gali atsirasti galimybių užsiimti naujų rūšių veikla ir integruotis į darbo rinką; pažymi, kad, visiškai įgyvendinus ES atliekų tvarkymo teisės aktus, būtų sutaupoma 72 mlrd. EUR per metus, metinė ES atliekų tvarkymo ir perdirbimo sektorių

⁽¹⁾ Konsultacija dėl galimybių mažinti naudojamų plastiko maišelių kiekį ir galimybių gerinti Direktyvoje 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų nustatytus biologinio skaidumo reikalavimus bei biologiškai skaidžių gaminių matomumą vartotojams. Duomenys: http://ec.europa.eu/environment/waste/packaging/pdf/statistics_consultation.xls

2014 m. sausio 14 d., antradienis

apyvarta padidėtų 42 mlrd. EUR ir iki 2020 m. būtų sukurta daugiau kaip 400 000 darbo vietų; pabrėžia, kad ir kiti ES fondai galėtų svariai prisidėti prie atliekų surinkimo ir perdirbimo infrastruktūros plėtros, jeigu jie būtų nuosekliai naudojami pagal Pagrindų direktyvoje dėl atliekų nustatytos atliekų hierarchijos principus;

10. pritaria priemonėms, kuriomis skatinama perdirbti plastiką, nes tai yra geriausias būdas pasiekti aplinkos apsaugos tikslus; ragina, kad į daugiau viešųjų pirkimų konkursų, įskaitant Europos Sąjungos institucijų rengiamus konkursus, būtų įtraukiami aiškūs reikalavimai dėl plastiko atliekų perdirbimo ir pirmenybės teikimo perdirbto plastiko naudojimui, jeigu įmanoma;

11. mano, kad tiek valstybės narės, tiek Komisija privalo imtis ryžtingesnių veiksmų, kad būtų kovojama su neteisėtu plastiko atliekų eksportu ir šalinimu, įskaitant griežtesnį ES transportavimo teisės aktų įgyvendinimo užtikrinimą ir griežtesnes stebėjimo bei patikrų programas uostuose ir visuose atliekų tvarkymo įrenginiuose, tikslingai stebint įtariamus neteisėtus pervežimus ir kovojant su pakartotinai panaudojamų atliekų (daugiausia nebetinkamų naudoti transporto priemonių ir EEJA) eksportu, ir kad jos privalo užtikrinti, jog eksportuojamos atliekos patektų tik į tuos įrenginius, kurie atitinka aplinkai saugaus tvarkymo reikalavimus, kaip nustatyta Atliekų vežimo reglamento 49 straipsnyje; pažymi, kad siekiant vykdyti neteisėto eksporto prevenciją ir labai sumažinti plastiko atliekų kiekį aplinkoje svarbu taikyti didesnės gamintojo atsakomybės principą ir svarbu vartotojų sąmoningumas; be to, mano, kad ES turėtų propaguoti suderintą požiūrį į atliekų tvarkymą visuose įmanomuose tarptautiniuose forumuose, susitarimuose ir institucijose; pabrėžia, kad ES turėtų vadovauti visuotinei iniciatyvai stebėti ir iš esmės sumažinti į jūrą išmetamų šiukšlių kiekį vandenynuose; taip pat mano, kad būtina turėti prieigą prie patikimų ir palyginamų duomenų apie atliekų srautus, jų kelius į Europą ir iš jos, jų kiekį ir tvarkymo sistemas;

12. mano, kad atliekų perdirbimo infrastruktūrų finansavimui turėtų būti teikiama pirmenybė palyginti su šalinimu sąvartynuose ir atliekų deginimu, tačiau taip pat, žinoma, turėtų būti atsižvelgiama į kiekvienos atskiros bendruomenės poreikius; ragina Europos savivaldybes ir vietos valdžios institucijas, plastiko pramonę ir perdirbimo ir atliekų tvarkymo sektorių dėti visas įmanomas pastangas, kad piliečiai ir verslo įmonės būtų motyvuojamos ir skatinamos priimti su plastiko atliekomis susietą žiedinės ekonomikos koncepciją, pradedant nuo plačių diskusijų apie planuojamą naudojimo laiką, propaguojant lengvo ir efektyvaus rūšiuojamojo surinkimo, pakartotinio naudojimo ir perdirbimo schemas ir įrengiant tinkamus plastiko atliekų surinkimo punktus, ypač pakrantėse ir pažeidžiamose aplinkos vietovėse, pradedant (teikiant pirmenybę) nuo tų vietovių, kurias valstybės narės yra paskelbusios saugomomis teritorijomis ir (arba) nacionaliniais parkais; taip pat mano, kad, susitardamos dėl bendrų standartų ir praktikos, jos galėtų daug prisidėti prie plastiko atliekų tvarkymo veiklos visoje Europoje suderinimo; ragina regioninės valdžios institucijas bendradarbiauti integruoto atliekų tvarkymo planavimo srityje, kai tai perspektyvu tiek aplinkos apsaugos, tiek finansiniu požiūriu, ir ypač skatinti steigti žemės ūkio surinkimo centrus, kuriuose būtų surenkami plastiko atliekų srautai iš žemės ūkio (pvz., šiltnamių plastikas);

13. atsižvelgdamas į tai, kad reikia didinti sąmoningumą, ragina imtis konkrečių veiksmų ir kampanijų, pvz., paskelbti Europos plastiko atliekų dieną, kurią, pavyzdžiui, už deramą piniginių atlygį piliečiai galėtų grąžinti bet kokį plastiko atliekų kiekį į iš anksto nustatytus punktus, taip užtikrinant perdirbamo plastiko tiekimą ir didinant visuomenės sąmoningumą perdirbimo ir išteklių naudojimo efektyvumo klausimais; mano, kad toks renginys taip pat galėtų apimti bendruomenės valymo veiklą (pvz., paplūdimių valymą), kaip simbolinę pagalbą mažinant taršą plastiko atliekomis; ragina suderinti tokio pobūdžio renginius su kampanija „Darom“ (angl. *Let's do it*), Europos atliekų mažinimo savaitę ir būsimu renginiu „Švaros diena“ (angl. *Clean up day*); palankiai vertina Komisijos bandomąjį projektą MARELITT, kuriuo siekiama iš keturių Europos regioninių jūrų pašalinti jūras teršiančias šiukšles ir sumažinti jūras teršiančio plastiko poveikį aplinkai, sveikatai, ekonomikai ir socialinei sričiai; siūlo Komisijai stiprinti savo dialogą su trečiosiomis šalimis, pvz., kurių teritoriniai vandenys yra Juodojoje jūroje, siekiant veiksmingiau spręsti jūras teršiančio plastiko problemą;

14. pabrėžia, kad prieš imantis naujų ES lygmens aplinkosaugos politikos, ekologinių inovacijų, atliekų tvarkymo ir bioekonomikos sričių iniciatyvų reikėtų atlikti patikimus poveikio vertinimus, įskaitant iniciatyvų socialines pasekmes ir jų sudaromas darbo rinkos galimybes, o ypač atsižvelgiant į darbo vietų kūrimo potencialą ir poreikį pradėti pirminį ir profesinį rengimą, kad būtų kuriamos ekologiškos darbo vietos;

2014 m. sausio 14 d., antradienis

15. primena, kad valstybės narės, derindamos ekonomikos ir aplinkosaugos aspektus, turėtų remti iniciatyvas, sudarančias geresnes sąlygas vystyti sektoriams, kuriuose yra daugiausia deramo darbo galimybių, ir visų pirma padedančias pereiti prie tvarios ekonomikos ir kurti tvarias, kokybiškas mažiau išteklių naudojančios ekonomikos darbo vietas pagal strategiją „Europa 2020“; ragina vietos ir regionų valdžios institucijas derinti viešųjų paslaugų nuostatas su aplinkosaugos tiksliniais rodikliais ir uždaviniais, kad per šį procesą būtų pasiekta daug tikslų ir skatinama kurti žaliąsias darbo vietas;

16. mano, kad svarbiausia nustatyti būsimus darbo rinkos poreikius ir gebėjimus, kurių reikės ateityje; pabrėžia, kad reikia parengti strategijas, kaip užtikrinti, kad darbuotojų gebėjimai atitiktų būsimus darbo rinkos poreikius; į tai atsižvelgdamas, pabrėžia, kad siekiant išspręsti problemas, kylančias dėl perėjimo prie mažiau išteklių naudojančios ekonomikos, ir norint, kad klestėtų ekologinės inovacijos ir būtų tinkamai įgyvendinami ES atliekų srities teisės aktai, reikia tinkamo lygio parengimo ir gebėjimų; rekomenduoja valstybėms narėms žiedinės ekonomikos modelį įtraukti į savo profesinio rengimo priemones; pažymi, kad rengimas gali pagerinti suvokiamą darbo perdirbimo sektoriuje statusą, padėti išlaikyti darbuotojus ir pagerinti sveikatos ir saugos praktiką; todėl primena, kad skatinant profesinį rengimą ir darbu pagrįstą mokymąsi Europos socialinis fondas gali padėti tenkinti tvarių, kokybiškų mažiau išteklių naudojančios pramonės sektorių darbo vietų paklausą pagal socialinių investicijų teisės aktų rinkinį, kurį Komisija pateikė 2013 m. vasario mėn.;

17. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
